

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 30. juni 2023
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Mic Hedengran Helander
Sagsnr.: 2023-0030-8946
Dok.: 2861343

Besvarelse af spørgsmål nr. 803 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 803 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 23. maj 2023. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Peter Hummelgaard

/

Thomas Jørn Rasmussen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 803 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren redegøre for sit syn på at samle overtrædelser vedrørende ulovlige og ødelæggende indgreb på naturen og i forhold til skader på miljøet, i en særlig enhed, ligesom det er sket for dyrevelfærdsområdet, sådan at kompetencer og viden omkring forbrydelserne bliver højnet og specialiseret for både politi og anklageren? Vil ministeren ligeledes redegøre for sit syn på at samle ressourcerne hos én domstol i landet?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigspolitiet, der har oplyst følgende:

”Rigspolitiet vurderer, at en afskærmning af ressourcer til området samlet set vil være u hensigtsmæssigt, idet en sådan organisering vil begrænse politikredsens muligheder for at disponere over medarbejderne og dermed svække den nødvendige fleksibilitet i politikredsene. Den danske enhedspolitimodel i kombination med ensartede nationale uddannelser og kompetencer sikrer den fleksibilitet, der er nødvendig for, at politiet ved større og krævende, varslede og uvarslede hændelser inden for kort tid kan ”skabe tyngde”, når der er brug for det.

Det vurderes at ville være omkostningstungt at opretholde en sådan operativ og beredskabsmæssig kapacitet, hvis politiet ikke havde mulighed for at prioritere mellem enheder og funktioner. Det er afgørende for ledelsen af kredsene, at det er muligt at råde over kredsens ressourcer og foretage de nødvendige prioriteringer, når behovet opstår.

Det kan endvidere bemærkes, at en overtrædelse af miljø- og naturbeskyttelseslovgivningen bliver behandlet på samme måde som overtrædelse af øvrig lovgivning, herunder straffeloven og anden særlovgivning, ligesom politiet i relevant omfang samarbejder med særmyndighederne på det pågældende område.”

Justitsministeriet har endvidere til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigsadvokaten, der har oplyst følgende:

”Rigsadvokaten kan tilslutte sig besvarelsen fra Rigspolitiet. Det er af de grunde, som Rigspolitiet har anført, herunder ikke mindst hensynet til kredsens behov for lokalt at kunne disponere over kredsens ressourcer og foretage de efter omstændighederne nødvendige prioriteringer, således også Rigsadvokat-

ens vurdering, at en afskærmning af ressourcer til naturbeskyttelsesområdet vil være uhensigtsmæssig.

Det kan hertil for god ordens skyld tilføjes, at der i anklagemyndigheden allerede findes anklagere, der er specialiseret i at retsforfølge overtrædelse af særlovgivningen.”

Justitsministeriet har desuden til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Domsstolsstyrelsen, der har oplyst følgende:

”Danmarks Domstole består af Højesteret, to landsretter, 24 byretter og to specialiserede domstole: Sø- og Handelsretten og Tinglysning retten. Derudover består Danmarks Domstole af Retten på Færøerne, Grønlands Domstole, Procesbevillingsnævnet, Den Særlige Klageret, Bibeskæftigelsesnævnet, Dommerudnævnelsesrådet og Domstolsstyrelsen.

Ved tilrettelæggelsen af arbejdet ved den enkelte ret og efteruddannelse af dommere kan der ske en vis specialisering og efteruddannelse af de enkelte dommere. Retsplejeloven bestemmer, at byrettens præsident efter forhandling med rettens øvrige dommere træffer bestemmelse om sagernes fordeling mellem dommerne. Det er dermed retspræsidenten, der har kompetence til – efter forhandling med rettens øvrige dommere – at træffe bestemmelse om en vis specialisering mellem dommerne indbyrdes.

Det er imidlertid forudsat i forarbejderne, at en eventuel specialisering i form af, at visse typer af sager behandles af en eller flere bestemte dommere, skal gå hånd i hånd med, at alle dommere også er generalister, der behandler en bred vifte af sager. Der blev henvist til, at det er ved at kombinere rollerne som generalist og specialist, at dommerne kan opnå de bedste kvalifikationer. Ved en for høj grad af specialisering, hvor bestemte dommere gennem flere år udelukkende eller næsten udelukkende behandler én bestemt type af sager, kan de pågældende miste følingen med generelle, tværgående juridiske principper og regler, som det i særlig grad er domstolenes opgave at værne om.

Retsplejeloven bestemmer, at sagkyndige retsmedlemmer *skal* deltage i alle retssager ved Sø- og Handelsretten, og at de *kan* deltage i alle civile retssager ved byretten, hvor fagkundskab er af betydning.

Domstolsstyrelsen gennemførte i efteråret 2021 en høring af retterne om anvendelsen af specialisering inden for den enkelte domstol. Høringen viste, at der ved næsten alle byretter

anvendes en eller anden grad af specialisering, som oftest en lav eller "mild" grad af specialisering."